

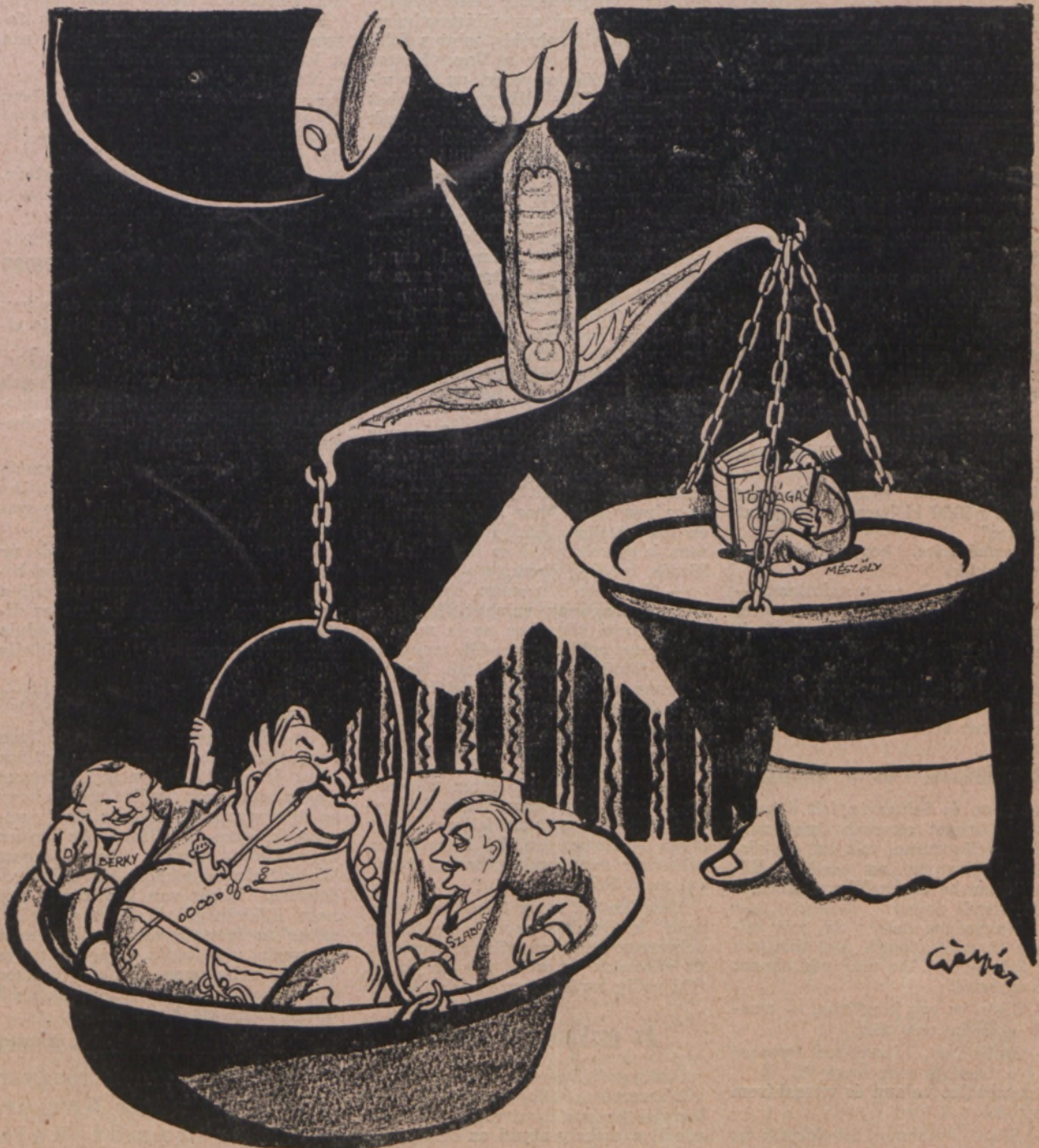

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 JUNIUS 10. * 16. (3057.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

A helyzet mérlegelése

Megmértetett és könnyűnek találtatott!

A nagy obstrukció utóhangjai

1913-ban Bécsben, a Magyar Ház előtt a delegáció ülésekor összehalálkoztunk Pavlik bácsival, azzal a híres Pavlikkal, aki a rendőri karhatalmat vezette az 1904 december 13-i nagy parlamenti ütközet idején, éppúgy, mint 1913-ban, mikor Tisza István az ellenzéket rendőrökkel vitette ki az ülésteremből.

A munkapárti képviselők évődtek velem és emlegették ezeket az idöket, amire én Pavlikhoz, mint koronatanuhoz fordultam és azt kértem tőle, hogy feleljen nekem két kérdésre őszintén.

Az egyik kérdés:

— Tudta-e 1904-ben, hogy *mindannyiunknak zsebében töltött revolver van és ha hozzánk nyúl a rendőr, a fegyvert használni is fogjuk?*

— Tudtam, — felelte Pavlik.

A másik kérdés:

— Tudta-e a legutóbbi kivezetések alkalmával, hogy az ellenzéken *senkinél sincs töltött revolver és hogy ellenállás nélkül ki hagyják magukat vezetetni?*

— Természetes, hogy tudtam, — felelte Pavlik.

— No lássátok, — mondtam, — ezért győztünk 1904-ben és ezért nem győzött az ellenzék 1913-ban. Amit akkor csináltunk, abban hittünk és azért mindenre el voltunk szánva. Amit most csináltak: az nem volt egyéb taktikázásnál és ezért nem vettem részt benne.

A Naprendszer és a hitközség

Neumann és Schwartz, két ügynök nagyobb üzletet akartak összehozni, amelyben Neumann volt az én közvetítőm, Schwartz az eladóé. Később jöttem be az irodába. Neumann türelmetlenül fogad:

— Nagyságos doktor úr, mit csináljak én most már? Hol találjam meg Schwartzot. Az már rég elment a kávéházból.

— Üljön be egy konflisba, — mondom, — és keresse meg.

— De kérem, hiszen ma szombat van, — feleli és már megy is.

Eszembe jut valami és visszahívom az ajtóból.

— Nézze Neumann, itt fekszik az asztalomon Arhaeniusnak, a világhírű csillagásznak a könyve. Ebben az áll, hogy a jó Isten legalább hat-

ezermillió és legfeljebb hatvanezer-milliárd világrendszer felett uralkodik. Tudja-e, mi egy világrendszer? Nem olyan kis golyóbis, mint a föld, vagy a Mars, vagy a Nap, hanem mondjuk a Naprendszer, az egy világrendszer. Egy világrendszer lehet tehát ezer darab égitest is. És ezek a világrendszerek egymástól olyan távol vannak, hogy százmillió fényév távolság is van a világűrben. Egy fényév pedig olyan nagy távolság, hogy abból minden másodperc háromszázezer kilométer. Gondolja, hogy ennyi gond között, amivel ennek igazgatása jár, a jó Istennek arra is van ideje és gondolja, hogy a főkönyvbe azt is felírassa, hogy ma 1921 május 21-én, szombati napon, Budapesten, maga Neumann a Schwartz után gyalog ment-e, vagy kocsin?

Amire Neumann nevetve válaszolja:

— Én rohanni akarok Schwartz után, hogy az üzlet létrejőjön, a nagyságos úr pedig nekem csillagászati előadást tart. Én nem tudom, hogy mit szól ahhoz a jó Isten, ha én ma kocsi ülök, de én azt tudom, hogy mit mond az izraelita hitközség, ha meglátnak.

— Na lássa, Neumann, akkor még mondok magának valamit. Ebben a csillagászati könyvben az is megvan írva, hogy millió esztendőök mulva ez a mi földünk visszaesik a Napba, ahonnan annyi millió év előtt kirepült és akkor megsemmisül minden, de minden, ami a földön volt, van, vagy lesz. Gondolja, hogy amikor már minden megsemmisült és elégett a Nap tüzeiben: a jó Isten még akkor is meg fogja őrizni azt a főkönyvet, amelyben az van felírva, hogy maga Neumann ma, itt Budapesten, sábeszkor nem gyalog, hanem kocsi-val ment Schwartz után?

Természetes, hogy Neumann ezek után is gyalog ment, megtalálta Schwartzot, megkeresték a proviziót. És sábeszkor azóta is gyalog jár. A föld pedig tovább forog a Nap körül.

Az eszkomptált győzelem

Györgypál Domokos választásánál (Csíkszereda, 1905.) nagy fene választási hosszú szivarral a szájában odaáll a székely atyafi az őrnagy elé és azt mondja:

— Győztünk!

Az őrnagy ügyet se vet rá, odébb

fordul. Ismét előkerül a góbé és még hangosabban odaböki:

— Győztünk!

Az őrnagy erre se reagál. Boszszantja a székelyt és ezért megest eléje kerül és odavágja:

— Győztünk! Azér mondom, hogyha efféle járatban lesz errefelé mégegy-szer dolga, akkor már *ne kommandórozzon németül!*

Téllkabát-mentés 1919-ben

A kommunizmus alatt mi, burzsu-jok sok mindent megpróbáltunk, hogy támadások, elhurcolások és uccai rablások ellen védekezzünk. A sok minden közt azonban csak egy volt, ami feltétlenül sikert hozott.

Megfogott az uccán valaki és fenyegetőleg követelte, hogy adjam oda a kabátomat, mert neki nincs.

Erre az volt a válasz:

— Nesze, testvér. Vedd el tőlem, ha van hozzá szived. Egy órával ezelőtt én is úgy húztam le egy *bü-dős burzstúr*ról. Legyen a tied.

— No, ha te is úgy loptad, testvér, akkor meghagyom nálad.

Szólt és eszerint cselekedett.

Ferenc József és Weisz Salamon

Ez a történet ismeretes, de olyan jó és igaz, hogy jól esik itt is elmondani.

Fried Lajos, a munkácsi képviselő, akit közönségesen csak *Lajbis*-nak hívtak, ismeretes volt igen jó humoráról, amellyel nehéz ügyekben sikeresen vágta ki magát.

Büntető tárgyaláson éles összetűzése volt a királyi ügyésszel. Az ügyész megsértődött Fried Lajos szavaitól és mérgesen rászólott:

— Csodálkozom a védőügyvéd úr vakmerőségén, hogy ilyen hangon beszél velem. Ha már nem tiszteli a személyemet, tisztelnie kellene az állást, amelyet betöltök. Mert tudnia kell, hogy *engem öfelsége a király állított ide.*

Amire Fried Lajbis mosolyogva válaszolt:

— Az ügyész úr téved. Én igen nagy tisztelettel vagyok az állása iránt és egyáltalán nem sértettem meg a személyét. Tudom azt is, hogy az ügyész urat öfelsége a király nevezte ki erre az állásra. Az ügyész úr is tudja viszont, hogy *engem Weisz Salamon vádlott* kért fel a védelemre. Mégis van közöttünk egy nagy különbség. Öfelsége a király, mikor az igen tisztelt ügyész urat kinevezte, *nem tudta, hogy kit nevez ki.* Weisz Salamon azonban, amikor a védelemmel megbízott, *nagyon jól tudta, hogy kit bízott meg.*

Magyar embernek magyar kedély, magyar humor, magyar zamat kell. Olvassa a Borsszem Jankót!

Egyre megy

— Döntsd el már végre, Adolf, hova megyünk... Siófokra vagy Abbáziába?

— Bah, olyan mindegy! Itt is, ott is muszáj lesz fűrödni.

Rémes!

— Te, igaz, hogy minden sajtkereskedő kommunista?

— Megbolondultál?! Mért lenne kommunista?

— Mért mindegyik a sajt-rendszer alapján áll.

Ez csak világos!

A tanító megkérdezi az iskolában a Móríckától:

— Mondd meg, Móricka, hogy a bianco-váltónál mi marad üresen?

— A pénztárca, — feleli Móricka.

BUDAKESZIN

— Hány liter tejet ad a tehene naponta?

— Nyolcat, kérem.

— És mit csinálnak a tejjel?

— Két litert megiszunk, tizenkettőt meg eladunk Pesten.

HELYES ELINTÉZÉS

Samuka nagy titkolódzva súgja a mamája fülébe:

— Mama, a papa vízbe akarja fojtani a kisasszonyt.

— Ugyan, — mondja a mamája, — miket beszélsz te nekem?

— De igen, — erősíti Samuka, — vízbe akarja fojtani. Tegnap kijött a papa a kisasszony szobájából, dühösen becsapta az ajtót és azt mondta: Várj csak, te bestia, majd Siófokon a vízben el foglak intézni!...

Spitzmaul egy névtelen levelet mutat a barátjának, amelyben spártai rövidséggel csak egy mondat áll: Felesége mindennap megcsalja.

— Mit szólsz ehhez a levélhez? — kérdezi.

— Mit? — feleli a barátja. — Olyan, mint a velőscsont.

— Tessék? — csodálkozik a megcsalt férj.

— Na igen. Rövid, de velős és nem mindenki veszi be.

Hegedús Lóránt
levelesládájából

Chamberlain külügyminiszter: Mit szól névrokona népszerűségéhez? Hát érdemes külügyminiszternek lenni?

Kuna Péter András. Ön mostanában erős konkurenciát csinál a színikritikusoknak. Remélem, Kossuth-dramámat nem Ön fogja méltatni? Mert akkor igazán elmondhatjuk, hogy: Ne sírj, ne sírj, Kossuth Lajos.

Fedák Sári. Csak nem kegyed fedezte föl ezt a Lindberg II.-öt?

Professzor. Mi az, hogy önökkel mostanában minduntalan baj van? A Mészöly professzornál a színdarabokkal, a Siegescu professzornál a színdarabokkal... Quosque tandem?!

Meteorológus. Az istenért, mit csinálnak, uraim?! Az egyik nap olyan meleg van, hogy a kánikulától — fázunk, a másik nap meg újra olyan idő jön, hogy szinte kezd melegünk lenni a — hidegtől.

FIZIKUSOK EGYMÁS KÖZT

— Ki volt az első inyenc?

— Mondd meg hát.

— Galvani.

— Mért?

— Mert ő rágódott mindig béka-combokon.

A HOZOMÁNY

— Mennyi hozományt ad ez a Salzmán a leányával?

— Az összeget nem tudom, de azt tudom, hogy legföllebb a felét!

Reb Menachem
Ciceszbeiszter
szörnyű átkozódásai

— Ledjél te edj klinikai szénszállító és a rendürség fűtsön be neked.

— Ledjél te edj felsűházi tag, mint o Vida Jenő és írjon rólad szatírárt a Mészöly oreság.

— Ledjen neked edj bölcsész fiad azon az edjetemen, ahol o Méhely oreság a dékán.

— Érezzed mogod o Kossuth-szobor heljébe olgyankor, mikor o Klebelsberg excellenc mondja beszédet előtte.

— Ledjen o te fiad edj forgalmi adó ellenőr és küljön neki forgalmi adót fizetnie o havi forgalma után.

— Heljessenek téged gondnokság alá és rendeljenek ki melléd edj klinikai gondnokot.

Ez legalább stilszerű

Az Abbazia kávéházba egy nagyfejű ember állít be. Az egyik ottülő újságíró összezsapja a kezzeit:

— Te jó Isten, micsoda fej!

— Csak ne szörnyűkődj, — mondja a barátja. — Ez egy kollégád.

— Nekem? Hát mit tudhat egy ilyen vízfejű ember?

— Eltaláltad. A Vízállás-rovatot szerkeszti.

Udvarias utitárs

— Bocsánat, uram, otthon hagytam az erszényemet, nem segítene ki engem?

— Ó, ezer örömmel, nagyságos asszonyom. Szabad a karját? Majd kisegitem.

VICCES SZÁMLA

Egy hajó zátonyra futott és rozoga lévén, eladják hulladék-fának.

Egy fakereskedő megvette az összes abroncsokat, amiről a következő számlát kapta:

200 darab abroncs ab roncs...

CSAK EZÉRT...

— Micike, ha nem hallgat meg, én a legközelebbi fára akasztom fel magam.

— Jaj, ne tegye! Tudja, apa nem szereti, ha maga mindig a ház körül lóg.

TÁVIRAT

MÓRA FERENC
ÚRNAK

A SZEGED MELLETTI
ÁSATÁSOK VEZETŐ-
JÉNEK

SZEGED.

HA A NÉPVÁNDOR-
LÁSI SÍROK ÉS
EGYÉB ÓSKORI LE-
LETEK KUTATÁSA
KÖZBEN AZ ANYÓ-
SOM ÉLETKORÁRA
BUKKANNA, LEGYEN
SZIVES AZT KÖZÖL-
NI VELEM.

EGY PESTI FÉRJ

A TERMÉS

— Mért olyan szomorú?

— Mért rossz lesz a termés.

— Hát van magának birtoka?

— Ha lenne, akkor nem lennék ilyen szomorú.

A klinikán

— Mit hallgatódzik, doktor úr?

— Hja, a húsbanama óta van mit hallgatni!...

„RÉGI MÓDI KALENDÁRIUM”

SZERKESZTI: MÉSZÖLY GEDEON

KISZERKESZTI: HESZ FERENC

AZ ÉV TIZENKÉT HÓNAPJÁNAK MAGYARÁZATA:

JANUAR.

E hónap 31 napja van. Holdnak 30, katasztrális holdnak több.

JEGYE: A VIZÖNTŐ.

A nap hossza 8 óra.

Az éj hossza 16 óra.

A nap kel 7½ órakor,

Kuna Pé az ülés végén.

Boldog új esztendőt, búzát, bort és

[békét,

Kisgazdák szívébe Mészöly tanár

[képét.

FEBRUÁR.

E hónap 28 napja van. Ennél a hónapnál csak a „Tótágas” élete rövidebb. A holdnak 29 napja, a katasztrális holdnak jó napja van.

JEGYE: A HALAK.

Nap hossza 10 óra,

Ülés hossza 8 óra.

A nap kel reggel,

A „Tótágas” nem kell se reggel, se

[este.

Boldogságban úszik mostan a kis-

[gazda,

Mert hát téma után horgász Mészöly

[nagyba’.

MÁRCIUS.

E hó 31 nappól áll. Hold 30, katasztrális hold 40.

JEGYE: A KOS.

A nap hossza 12 óra,

Berky beszédének hossza 14 óra.

A nap nyugszik 6 óra 30 perckor,

Mészöly nem nyugszik most sem.

Ezen KOS volt ama állat, kinek tet-

[szett

A Tótágas, melyet Mészöly úr szer-

[kesztett.

APRILIS.

E hó 30 nappól áll. Hold 29, katasztrális hold 50.

JEGYE: A BIKA.

A nap hossza 14 óra,

Sokoró szélessége 2 méter.

A nap kel 5 óra 30 perckor,

Berky kikel — Mészöly ellen —

[reggeltől estig.

Fű, fa, meg a vetés zöldül már

És most kel ki Berky — Mészöly

[egészen

[ellen éppen.

MAJUS.

E hónap 31 napja van. A hold fogy. A katasztrális hold gyarapszik.

JEGYE: AZ IKREK.

(Sokoró és Kuna Pé)

A nap hossza 15 óra,

Csizmadia hossza 2 méter.

A nap kel 4 óra 30-kor,

A FAKSZ kell — az ördögnek.

Fejldök a vetés s a két iker szépen

Kiveszi a részét a költségvetésben.

JÚNIUS.

A júniusnak 30 napja van. A parlamentnek már csak 15. A Hold 29-en áll, de a katasztrális hold még jobban.

JEGYE: A RÁK.

A nap hossza 16 óra,

Kisgazda orrának hossza aggasztó.

A nap kel 3 óra 45 perckor,

Nyugszik 7 óra 30 perckor.

A kisgazdapárt interpellációval kel,

és interpellációval nyugszik.

Kisgazda rákfenét, mit a Berky fájlal

Leoperáltatja Klebi az Adámmal.

JÚLIUS.

Nap 31 nap. Hold 30. Katasztrális hold 60.

JEGYE: az (alvó) OROSZLÁN.

(Kuna Pé)

A nap hossza 15 óra,

A vakáció hossza kellemes.

A nap kel 9 óra 30 perckor,

Kuna Pé most végre nyugodtan

alhat egész nap.

Itt a vakáció, Mészöly sem ír most

[lám,

Nehogy felébredjen az alvó oroszlán.

AUGUSZTUS.

E hónap 31 napja van. Holdnak 30, katasztrális hold 70.

JEGYE: A SZÜZ.

Nap hossza 14 óra,

Mandátum hossza (Bethlen jóvótábol) még éppen elég.

Jó szüzdohányt pipál a kisgazda

S őszi szüzbeszédét tanulja szorgosan.

[mostan

SZEPTEMBER.

Nap 30. Hold 29, katasztrális hold 40.

JEGYE: A MÉRLEG.

A nap hossza 12 óra,

Kel 5 óra 15 perckor,

Nyugszik 6 óra 30 perckor.

A kisgazda a Tótágasba nem

bele soha. *[nyugszik*

Mészölynél is több e mérlegben az

Mert derék kisgazdánknak javára

[illem,

[billen.

OKTÓBER.

Nap 31. Hold 30. Katasztrális hold 50.

JEGYE: A SOKORÓ.

A nap hossza 11 óra.

A nap kel 6 óra 30 perckor,

Mészöly fél Sokorótól egész nap.

Jól hozott a termés, a kisgazda örül

S széles örömtáncot lejt Sokoró körül.

NOVEMBER.

Nap 30. Hold 29. Katasztrális hold 55.

JEGYE: A KISÜST.

A nap hossza 15 óra.

A nap kel 4 óra 30 perckor,

A kisüst kell állandóan.

Csontós bá’ a Házban kisüstről

[vitáztat

S szól: „A pesti törköly kell ám a —

[kutyának”.

DECEMBER.

Nap 31. Hold 30. Katasztrális hold 70.

JEGYE: A BAK.

Míg Klebi és Mészöly bakokat lő

[nagyba’

A kormánysekéren kisgazda ül

[bakra.

Ingyenuszodában

— Mi az, Nathan úr? Maga is idejár?

— Naná, majd bolond leszek túlélni a hitelemet a Széchenyi-fürdőben!...

Heine, Rotschild és a jó bor

Heine egy ízben a párizsi Rotschildnál vacsorázott. Vacsora után előkeült a jó olasz bor, a Lacrimae Christi.

— Furcsa, — mondta Rotschild — miért hívják ezt a bort Lacrimae Christinek = Krisztus könnyeinek?

— Ez egészen egyszerű, — felelte Heine. — Krisztus könnyezik, ha látja, hogy a zsidók ilyen jó bort isznak.

*

Inszurekció a Lipótvárosban

— Te, mi az, amikor reggel kilenc-kor brinzai Bremzer Mór bankáréknál a háziúr fia utolsónak kel föl a családban?

— ??

— Utolsó nemesi fölkelés.

Tolvajnyelven

A gazda korholja a sofőrt.
— Tóni, maga tegnap este megint fekete fuvar csinált!

— Pardon, — feleli a sofőr, — szöke volt.

Ki hogyan védekezik a kánikula ellen

Az újságíró messzire elkerüli Zadravetz ügyvédjét, nehogy ebben a kánikulában még ő is befűtsön neki.

A lakó a lakásfelszabadítási rendeletet olvassa s ettől már előre fázik.

A NYÁRI KORZÓN

Az ismert nőbarát báró a korzón sétál és verejtékező homlokát törölgeti. Mikor már alig bírja magát vonszolni, odaszól a barátjának:

— Azt hiszem, hő-gutát fogok kapni.

A barát megjegyzi:

— Inkább nő-gutát.

Megfejtelt vers

Mészöly professzor úr levelét megírta S talpig férfiasan végig telesírta. Adassék e levél Klebelsberg Kunónak, Hogy a Tótágasban hallgassa meg [szómat.

A húsbanamista a Markóban hűsül.

Az erkölcsrendőr kiüzi a strandról a fürdőtrikót, mert az ilyen látványtól még inkább melege lesz.

Mészöly tanár úr bemutatja a Tótágast Kuna Pének, a kritikától aztán alaposan leül.

NYARALÁSI GOND

Két asszony beszélget a nyaralásról. Azt mondja az egyik:

— Nekünk bizony az idén nem telik mindakettőnknek nyaralásra. Csak az egyikünk megy el.

— Na és melyikőtök marad itthon?

— Még nem tudom, vagy én, vagy az uram, de én — semmiesetre sem.

SANYARÓ VENDEL SÓHAJT:

— Én csak egy dologért nem szeretem az ideit libapecsényét fejessaltátával. Mert mindig — más eszi.

Tájékoztató a kulisszák Tót-ágas-bogas problémái közt

Mészöly tanár úr darabját, mint ismeretes, Szögedében levették másorról. Szöged szöggel, mondta a professzor úr és szépen lefordította a Tótágast, hogy külföldön is megismerjék. Remélhető, hogy fordítva a darab már nem fog tótágast állni és kevesebb vizet zavar, mint itthon. Mert bizony idehaza a kiscgazdák érellyes fellépése még a hivatásos színpadi szerzőket is gondolkodóba ejtette. El is határozták, hogy ezentúl kerülni fognak minden olyan vonatkozást, amelyet esetleg a kiscgazdák kifogásolnának.

Alább közöljük a színpadi szerzők határozatát:

1. Aki darabot ír, vigyázzon, nehogy véletlenül is elhintse a cselekmény magvát, mert sokan a mezőgazdasági funkciók kigúnyolását látnák ebben.

2. Egyetlen szerző se ártsa bele magát az aratás dolgába, miért is a táblával nem illik törödni és még véletlenül sem szabad aratni — sikert.

3. A szereplő hölgyek nevére fordítson mindenki gondot. Arankának fellépni veszélyes, nehogy irtó sikere legyen.

4. Nehezen megoldható problémával ne kísérletezzék a színpadi szerző, mert a kiscgazdáknak az is gyanús, ha a szerzőnek beletörik a biciskája.

5. A kothurnust hagyjuk a fenébe, mert a csizmát a kiscgazdák nem nézik a színpadon jó szemmel.

6. Ügyeljünk arra, hogy az eddigi szokástól eltérve, a darab végén a párokat még véletlenül se boronálják össze és hogy ásó-kapa válassza el őket, arról szó se essék.

7. A színpadon bal és jobb fenéknek nem szabad lenni, mert az efféle fenéket a kiscgazdák mingyárt félre-értének.

DYMI

Befordultam a konyhára

(Petőfi után szabadon)

Kimentem a klinikára
S befordultam a konyhára,
Azaz befordultam volna,
Ha a hús nem szaglott volna.

De az szaglott szörnyű módon,
Átértett karbolon, jódon.
S gondnokék titkolva, nos hát
A beteg orrát befogták.

ARANYKÖPÉSEK

Ha az eső szemez, esni készül, ha a nő szemez — bukni készül.

A nő egy lapra teszi föl a becsületét. A férfi harminckettőre.

Egy fornás női láb olyan, mint egy kellemes szoprán hang: a felső régiókban bontakozik csak ki a szépsége igazán.

(Karádi Emil)

Jánossy Gábor bátyámuram

parlamentari szavallataiból

Igen tisztelt képviselőház, kedves képviselőtársaim!

Engedjék meg nekem, hogy én is hozzászóljak az itt elhangzott sok égető problémához, ami úgy ég itt mostanában, mint Arany János szerint „a napmelegtől a kopár szik sarja”. Először is nézzük ezt a sokat emlegetett húspanamát. Bár a klinikai húsok gyanús szaga miatt nem szívesen ütöm ilyesmibe az orromat, de hát a nagy Irányi Dániel szavaival élve, „az igazi politikus nem foghatja be a fülét az ország bajainak hallatára”, sőt kiegészítvén e böles mondást, az a hitem, hogy az orrát sem. Elég baj ez kérem, tisztelt képviselőtársaim, dehát vígasztalódjunk, több is „bűzlött Dániában”, ahogy ezt Shakespeare annakidején megjegyezte. Dehát Aristoteles igen helyesen állapította meg anno ducumal, hogy az olcsó, illetve „romlott húsnak híg a leve”. Most aztán benne vagyunk ebben a lében, tisztelt képviselőtársaim. Mert hát a klinika gondatlan gondnok urai bizony nem igen

bánták azt, hogy az olcsó hústól mi leszünk benn a lében, mert ebben a lében ők csak azt tartották szem előtt, hogy „lében und lében lassen”, ahogy ezt Schiller írta valamelyik szomorújátékában és a szolgálkat is bevonták a seftbe.

Hej, milyen keserűen sóhajtana föl legkiválóbb lírikusaink egyike, Berzsenyi Dániel, ha látná, hogy ma már a hús is „romlásnak indult” honunkban, akárcsak a „hajdan erős magyar”.

Átérve felszólalásom másik pontjára, a „Tótágas”-ra, Arany János jut eszembe, akinek Toldiját némi módosítással így idézhetném: „Ösztövért Tótágas hórihorgas gémmel, mélyen néz a kútba s benn kisüstöt kémlel”. Mert a „Tótágas”, mint hallom, a kigazdáról szól s ezekről a derék képviselőtársaimról, nem tehetek róla, rögtön a kisüst jut eszembe, zokon ne vegye Csontos Imre bátyánk.

Habár megértem felháborodásukat, mert úgy tudom, a „Tótágas” professzor-szerzője darabjának tárgyánál fogva, hogy Csontos Imre szavaival éljek, bizony úgy beletárgyaz a kigazdaeszmékbe, mint kutya a pesti pálinkába.

Mindezekből láthatjuk, csak az itt a baj, hogy nem orientálódik egymás felé a magyar. Húspanamával, „Tótágas”-sal tölti az időt s közben a régi nóta szerint, hogy „En a Vajdát nem bánom...” megfelelőkzik legnagyobb költőjének, Vajda Jánosnak centennáriumáról.

Bizony, tisztelt képviselőtársaim, amondó vagyok, hogy ha másban nem is, de ebben az egy mondatban igaza van annak a sokat emlegetett Mészöly tanárnak: „Tótágast áll itt a világ”.

Az itt kifejtettek alapján tehát, mintahogy Mária Terézia nemesei mondták: „Életem és vérem Bethlen Istváné”, aki iránt bizalommal viseltem, míg élek s akire gondolva, ezúttal is emelt fővel mondom, hogy: a költségvetést elfogadom.

TÓTÁGAS

kisgazda satíra 3 felhúzásban,
a kigazdák legnagyobb
megbotránkozására

írta: Mészöly-Maró Gergely-Gedeon

I. FELHÚZÁS.

A régi és előkelő mágnás, akit nevezünk egyszerűen csak gróf Andrassy Gyulának, szerényen él csekély negyvenezerholdas földbirtokán. Egyszerre csak megjelenik a zsidó kocsmáros és elujságolja a grófnak, hogy a kigazdák nagyon mozgolódnak és ki akarják buktatni kerületéből. Andrassy, tekintve, hogy akkor még semmi köze nem volt a „Magyar-ság”-hoz, csöppet sem tartja diffamálónak, hogy écat kérjen a zsidótól, aki azt tanácsolja neki, hogy lépjen vissza a jelöltségtől. Andrassy szót fogad, a zsidó erre korteskedni kezd Kuna Pé mellett, akit persze a kigazdák egyhangúlag megválasztanak.

II. FELHÚZÁS.

Kuna Pé már nyugodtan alhat. Képviselő lett és pertuviszonyban van Apponyi Alberttel. Andrassy azonban nem nyugszik bele a dologba és ahogy már szokta, megpeticionálja a választást, azt hangoztatván, hogy az nem volt tiszta, miután ott egy zsidó korteskedett. A zsidó azonban, Andrassy pehhére, kormányfőtanácsos és felsőházi tag lett és így Andrassy petíciója dugába dőlt. Andrassy erre tótágast áll.

III. FELHÚZÁS.

A kigazdapárt közben bomladozni kezd, a zsidó ellenben lassankint minden rokonát behozza a parlamentbe. Kuna Pét állandóan rossz hírekkel verik fel legigazibb álmából. Végül aztán megunja a dolgot, lemond a mandátumáról és visszamegy falujába. Andrassy pedig közben újra szimpatizálni kezd a zsidóval és megkéri, hogy szerezzen neki kézalatt egy keveset használt mandátumot. A zsidó — ez jellemző rá — ezt meg is teszi, mire Andrassy újra bekerül a parlamentbe és intézkedik, hogy a Világ, Feleky Géza szerkesztésében, újra helyére zökkenjen. (h. f.)

HIVATALNOKOK

- Ez a Balog egy egészen közönséges stréber.
- Miért?
- Mindennap tüsszentőport hint a főnök íróasztalára, hogy mennél többet mondhassa: egészségére kívánom.

BLÓDIAN

- Hogy van a nagynéné?
- Éppen ma volt a temetése.
- Hát meghalt?
- Igen. Azért temették el.

HALLER ISTVÁN, BUDAPEST.

Hát még mit nem? Kőbe vésetni a törvényét? Már ezt is utánozni akarja?

MÓZES

PINCÉRISKOLÁBAN

- Miféle repülőgépek vannak?
- Monoplán, biplán és triplán.
- Mi az a triplán?
- A mi főpincérünk találta fel a Margitszigeten.
- ? ?
- Amikor triplán számítja az árakat.

ZSÚRON

- Mórička, mért kérdezel te anynyit a Róza nénitől?
- Mert ha nem kellene neki mindig felelni, megenné az egész tortát.

SZINKÖRBE

Rendező: Igazgató úr, a díszletekben a felhő kirepedt.

Igazgató: Nem baj. Így legalább valószínű lesz a harmadik felvonásban a felhőszakadás.

TÁVIRAT

PROF.
MÉSZÖLY GEDEON,
SZEGED.

MI AZ, KOLLÉGA
ÚR? MAGÁNÁLISBAJ
VAN A SZATÍRAK-
KAL?

SHAW BERNÁT.

Beszélgetés Jeritzával, aki van és minden

Az Opera erkélyéről fogja kihirdetni Az Est 400 pengőt érő tízpengősének számát. — Csodálatos interju kizárólag Az Est számára.

Írta: SZOMORY DEZSŐ

Már a kora reggeli órákban, mielőtt még a *Pesti Napló*, a legkimerítőbb reggeli lap megjelent volna, megjelentem a csodálatos nagy énekesnőnél, hogy beszélgethessem velem, fanyar tudósítójával Az Est lapoknak, aki vagyok. És jött felém, mámoros madár trillázva és álmosan, ami volt abban a tüneményes kora reggeli órában, kócosan, angyali koloratúr és retúr.

Csak álltam, álltam, aki vagyok és két fehér kéz úszott felém a levegőben mellúszással és lihegőn.

Kezek, oly szépek, tébolyítóan gyönyörűek, ha zongorázni tudnák a különbséget, amellyel az én csodálatos kezeim, amik vannak nekem, szebbek, umberufen.

Csak álltam, álldogáltam és egyéb, megkövült és rajongón, ott rohadva a csodálattól, fanyar penetranciájában a szagoknak, bomlásnak indult hajdan erős magyar, aki voltam.

— Na, mit bámul, mint borjú az új kapura? — sóhajtott merengőn, szőke Madonna, mint mindig.

— Ó... Ah... Ó... — válaszoltam érdemlegesen, megcsókolva a csodálatos énekesnő físzét merengő márkí, aki voltam.

Aztán leültünk egymással szemben, isteni énekesek, akik vagyunk és ő is.

— Mert én még boldog sohasem voltam — folytatta ő, nem győzve kivárni az angyal, míg én elkezdem, királyi mamlasz.

— Talán azért, mert nem volt jó szerepet, egy mámort, egy sikert... — És folytatva:

— Lássa, maga írhatna nekem egy szerepet, egy mámort, egy sikert...

— Egy frászt — rebegetem gögösen, büszke hangszere. — Egy sekszpir talán nem is lesz jó. Ausgetippelt egy Szomory kell, isteni művész aki.

— Na, ne bölgjön, — simogattam meg vibrálón, királyi kezemmel szőke

fejét, az elbizakodottat. — Adok inkább egy jó tippet és minden.

És ahogy ott nézett reménykedve és vágyón, így szóltam ragyogón, szavak Wagnere, aki vagyok:

— Álljon ki egy napon, ami lesz az Opera erkélyére és hirdesse bele a magasból szárnyalva és fenségesen, angyal az égből: Az Est 400 pengőt érő tízpengősének számát és minden, az emberek közé, akik várnak, ó, epe-dőn. És az emberek, a város, az ország, akik izgatottan várják ezt, nebbichek, tapsolni fognak és örjőngeni keserves kutatásával a zsebeknek.

Ez lesz a boldogság.

— Megteszem, megteszem, — lelkesedett Jeritza, aki volt. Mire én még mondtam egyet-mást mámorosan és rajongón, amint ez a *Magyarország* délután 5 órakor megjelenő számában majd részletesen olvasható.

(HESZ)

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

FEJES TERINEK, a Fővárosi Operettszínház művésznőjének a napokban azt mondja Sarkadi Aladár:

— Nahát, Teri, hogy te milyen népszerű vagy.

— Miért? — kérdi örömmel a művésznő.

— Tudod, a napokban Budán vacsoráztam, hát képzeld, a vendéglős direkt ételt nevezett el rólad.

— Igazán?

— Igen. Az étlapon ott látom nagy betűkkel: *Fejes saláta*.

A TÓTÁGAS alaposan fölbosszantotta a derék kisgazdákat. Pedig kár mérgeledni. Volna itt egy sokkal jobb megoldás is, amit ezennel rendelkezésükre bocsátunk. Sokorópátkai Szabó István bátyánk, tudvalevőleg, az ország ügyei terén kifejtett bokros elfogultsága mellett színműnö is. Több színműve várja az előadást. Elő hát azzal az ellendarabbal. Tessék odahatni, hogy egyik darabja kerüljön végre színre. Hadd mérgeledjenek egy kicsit azok a demokraták is.

A NŐK BARÁTJA felújítása alkalmából azt mondta az egyik Kamaraszínházi tag a másíknak:

— Na, ennek a *Nők barátjának* se lesz már sikere Pesten.

— Miért? kérdezte a másik.

— Hallod, micsoda sikere lehet

emellett a szigorú pesti erkölcsrendelet mellett.

SALAMON BÉLÁHOZ az egyik vidéki városban, ahol társulata szerepelt, egy este odalépett egy nem túl tehetséges színész, aki pár év előtt még Pesten játszott, de éppen a fenti ok miatt volt kénytelen itthagyni pesti szerződését:

— Direktor úr, mennyit fizetne nekem egy föllépésért?

— Föllépési díjat nem adnék, hanem...

— Hanem?

— Hanem, ha valami isteni csapás folytán mégis föllépne nálam, képes volnék lelépési díjat adni magának.

LINDBERG IS PENDLIZETT, mert nem elégedett meg párizsi szereplésével, hanem Párizsból Brüsszelbe, Brüsszelből Londonba repült. Szerencséje, hogy nem jött Pestre, mert az idegen vendégszereplések megszorítása folytán, ahogy mi a városi tanácsnok urakat ismerjük, innen is — repült volna.

Beszélgetés a felvonás közben.

— Nos, hogy tetszik neked ez a kövér tenorista?

— Ugyan kérlek. Céje nincs, csak hája.

Jobb megoldás

- Elolvastam a drámáját.
- És mi a véleménye, igazgató úr?
- Azt hiszem, nem helyes, hogy a hős megmérgezi magát.
- Hát mit csináljon?
- Inkább lőjje agyon magát.
- És miért?
- Hogy a közönség újra fölérredjen.

A TANÁR ÚR

Feleség: Ma lencse van ebédre.

Férj: Lencse? Konvex, vagy konkáv?

VÍGSZÍNHÁZ

SZENZÁCIÓS

! AZ

ÉDENKERT

Parádés szereposztás!

Ragyogó kiállítás!

A tribünön

Mért nem tudta a Turul legyőzni a Bak-ot?
Mért a Bak-lövészekre baklövészekkel feleltek.

Mikor Weinhardt képentörölte P. Szabót, az egyik néző megkérdezi a szomszédjától:

— Ugyan kérem, mit jelent a P. Szabónál a P betű?

— A jelen esetben Pofont — hangzik a válasz.

— Vajjon mért állították ki Weinhardtot?

— Egy tévedése miatt.

— Egy tévedésért?!

— No igen. Ugyanis ő kiütés helyett leütéssel védett.

— Na, az Amsel alaposan elnézte ezt a gólt!

— Dehogy is. Csak szokatlan neki a Hungáriától a gólképesség.

— Mit gondolsz, beállítják Weinhardtot a válogatottba?

— Nem tudom. Egyelőre csak kiállították.

— Ezt a Skvareket biztosan eladja a Hungária.

— Ne viccelj. Hiszen ő lőtte a legtöbb gólt püskösdkor!

— Éppen azért. Egészen elrontja a csatársor stílusát.

— Mi az, a Dán nem játszik ma?

— Dehogy nem, nézzén csak oda, ott áll a pálya szélén.

— Hiszen állni látom, csak játszani nem.

— Mi van ezzel a Molnárral, hogy olyan agilis lett?

— Úgy hallom, pár napja átmatlanságban szenved.

Köszegi Tibor.

SABARIA-MECCSEN

— Mért nem rúgta be Mészáros a döntő-gólt?

— Bizonyára ő az irgalmas Sabari-tánus...

HÍREK MINDENFELŐL

A CSALÁDBAN MARAD

Gerő I. 100 méteren megverte öcsét, Gerő Mártont.

POLITIKÁT VÁLTOZTATOTT

Tritz Lőrinc a Hungária csatársorában a jobboldalról a szélső-balra került át.

A MAGYAR TÉVIRATI IRODA JELENTI

A Ferencváros kábeltáviratban értesítette az amerikaiakat, hogy túrameghívásukat elfogadja. A távirat kábeli zűrzavart idézett elő a többi egyesületben.

HAZÁRDIROZÁS

— Papa, nézd, hogy passzol az Orth! Most éppen a 16-on passzolt.

— Elég gyáva, szegényke! Én csak tizennyolcnál passzolnék!

KÖVETKEZTETÉS

A Ferencváros egyik pünkösdi meccsén ketten beszélgetnek:

— Ugy-e, ez a Takács sofőr?

— Honnan tudta meg?

— Éppen most gázolt le valakit és utána feltette a kezét.

IDÓJÁRÁS

Továbbra is nagy meleg várható, helyenként, és félidőnként a kupameccsken kupáncsapadékkal. A Hungária eredményei továbbra is lehűtik a híveket.

BALESET

A Hungária ismét kénytelen volt csapatában Tritzet játszatni.

EGY KIS TÉVEDÉS

Valamelyik amatőrmeccsen megkérdezi az egyik néző az intézőtől:

— A Wilcsek IV. is be van állítva?

— Mi az, hogy be van állítva?
— feleli az intéző, — alig áll a lábán.

ALTATÓ-DALOCSKA

Ég a napmelegtől a tribünnek alja,
Morcos Hungáristák ordítanak rajta.
Nincs egy árva dugó játék közt kelőben,
Nincs egy jó momentum a nagy zöld mezőben.
Hungária úton tizenegy játékos
Hortyog, mintha mind-mind bajnok lenne már most.
Hej, pedig döntetlen vagy jól megrakottan,
Gyászos eredmények kísértének ottan. — — —
Mintha ifjú tűz ég elfáradt agyunkban,
Győzelemlről szólva MTK korunkban,
Molnár Gyuri képe úgy lobog fel nékem,

Majd kilenc-tíz szezon-öltő régiségben.
Rémlik, mintha látnám közepes növését,
Izgalmas meccsken elzúgó lövését;
Ez volt ám az ember rajt, a Fogl-gáton,
Nem terem ma párja MTK-országban.
Ha most felébredne s eljönne köztetek,
Minden trükkét szemfényvesztésnek hinnétek.
Hárman se fognátok a jobblásas suttját,
Ballásas passzait, még ha le is futják.
Elhülnétek ám most, ha látnátok álmát,
Kuna Péttől, bizton, elnyeri a pálmát.

TIHANYI VISSZHANG:

— Mi a Sabaria rossz-szokása?

— :Kása...

Jogos aggodalom az FTC amerikai túrája előtt

— Féltém a Fradit.

— Mitől?

— Ha ezzel az Ujpesttel így végeztet, hogy végez majd az újvilággal?

Mandnak, a Hungária bekkjének mondja egy barátja:

— Tebelőled se lenne tisztességes kereskedő!

— Mért? — kérdezi csodálkozva Mandl.

— Mert ott is csupa *luft*-üzletet csinálnál, mint a pályán.

A FEJLŐDÉS TÖRVÉNYE

— Papa, igaz az, hogy a nők hamarabb fejlődnek, mint a férfiak?

— Az attól függ, fiam. A legtöbb nő például csak negyven év alatt lesz harminc éves.

KÖZGAZDASÁG

Nova Közlekedési és Ipari Részvénytársaság Krausz Simon elnökle alatt megtartott rendes közgyűlés jóváhagyta az 1926. évi mérlegét és elhatározta, hogy az 1,057.446 pengő nyereségből részvényenként 2 pengő osztalékot fizet. A szelvények június 1-től kezdve a társaság pénztáránál váltatnak be.

Földhitelbank Rt. közgyűlésén megállapított mérleg szerint a tiszta nyereség 842.661.23 P volt, amelyből osztalékra 650.000 P, a tartalékalapra 94.662.78 P fordított, 46.513.79 P a jövő évi számlára vittetett át. A pengőrészvényeknek 1926. szeptemberi június 1-től 5 pengővel (mult évben 4 pengő) az intézet főpénztáránál, Wienben az Österreichische Creditanstalt für Handel- und Gewerbenél váltatnak be.

Házasságközvetítési bonyodalom az állatkertben

Van a budapesti Állatkertnek egy 25 éves hím elefántja, a Szultán. Szultán eddig agglégénysorban élt. A közelmúltban aztán az Állatkert igazgatósága — az agglégényadó elhárítása céljából-e, nem tudjuk — elhatározta, hogy kiházasítja a Szultánt. Hozatott is részére egy 15 esztendő csinosnak mondott molett elefántkisasszonyt. Szultán azonban, hogy, hogy nem, semmi hajlandóságot nem mutat menyasszonya iránt. Az Állatkert igazgatósága nem érti az ügyet. Pedig a dolog egyszerű. Szultán alkalmasint sértve érzi magát, hogy neki, egy Szultánnak, *csak egy* menyasszonyt hozhatnak. Szegény, ő meg abban a hitben él, hogy egy Szultánnak több dukál.

Jó akvizíció

— Megfogadom magát inasomnak, de figyelmeztetem, hogy amint a legkisebb hazugságon, vagy tolvajláson érem, repülni fog.

— Kérem, nagyságos úr, megbízhatik az én ügyességemben.

Nyári hadgyakorlatok

TÁVIRAT

PROF. MÉSZÖLY, SZEGED
PROFESSZOR ÚR, MAGA
SZÉGYENT HOZOTT RÁNK.
PROF. REINHARDT,
PROF. WIESENTHAL

— Mi az, Szegeden a diák helyett a professzor bukik meg?

Erkölcstrend a strandon

— Mi az? Miért vezetik ki ezt a nőt?

— Összetévesztette a strandot valami lipótvárosi estéllyel és fürdőruhában merészelt idejönni.

Az Est lapok előfizetőinek programja reggel — délben — este

REGGEL:

kezébe veszi a *Pesti Naplót* és nem bánva, hogy Tótágast áll a magyar politika, füttyülve arra, hogy mit mondott Chamberlain, nem érdeklődve különösképpen Lindbergh legközelebbi teendői iránt sem, első dolga, hogy fellapozza az utolsó oldalt és megnézza a *Pesti Napló* hármas nagy szavazásának feltételeit. Mikor ezzel már tisztában van, komoly megfontolás után választ ad arra, hogy milyen férjet szeretne, érdemlegesen nyilatkozik, hogy kihez menne legszívesebben feleségül és mikor ezzel meg van, könnyedén, de határozottan felel arra is, hogy ki az a tíz közéleti férfiú, akinek szerény, de ellentmondást nem tűrő véleménye szerint feltétlenül be kellene jutni a parlamentbe.

Mire ezzel elkészül, hála a *Pesti Napló* előrelátó fejortna-tanárainak, már dél felé jár az idő. Gyorsan bekapja hát az ebédet, ha nem kész az étel, eszik valami hideget, mert mint lelkiismeretes előfizető tudja, hogy nincs sok ideje az ilyen felesleges dolgokkal lopni a napot, mint az ebédelés. Utána kikészíti a tízpengőseit, úgy hogy

DÉLLEN:

mikor hozzák *Az Est*-et, már fejből tudja tízpengőseinek sorszámát s csu-

pán egy gyakorlott pillantást keii vetnie *Az Estre* annak megállapítása végett, hogy aznap hány és milyen sorszámú tízpengőse ér *Az Est* jóvoltából százat.

Ha aznap netán nem volt szerencséje, nem búsul, mert vigasztalja, hogy

ESTE:

már ott a *Magyarország*, amelynek Rózsa-pályázatából örömmel értesül, hogy körülbelül hány száz kirakatot kell csupán végignéznie aznap, hogy felkutassa a *Magyarország* sötétben bujkáló Rózsaít. Sok ideje nincs, neki indul hát a városnak és fáradtságot nem ismervé fut hol a Döbrentei térről, hol a Múzeum körútról, hol a Teréz körútról be *Az Est* Erzsébet körúti kiadóhivatalába, ahol a fáradhatatlan tisztviselők este nyolcig is ott ülnek, várva a kényelmesen szaladgáló előfizetőt, aki szeszélyesen, öt-tízszer is befut egy délután a Rózsa vadászat eredményeivel.

A Rózsvadászó előfizető pedig este nyolc után, mikor *Az Est* lapok halálrafaradt tisztviselői hazavánszorgnak, frissen tér nyugovóra és egyéb gondja sincs, mint az, hogy vajjon másnap milyen meglepetésekkel kedveskedik neki a sohasem pihenő és mindig csak az előfizető szerencséjének megalapozásán gondolkozó *Pesti Napló*, *Az Est*, *Magyarország*.

TERMÉSZETES HALÁL

— Természetes halállal halt meg ez a Kiskársy?
— Igen.
— Mi baja volt?
— Résztvett egy motocykliverse-nyen.

— Melyik fürdőre mennek az idén?
— Valahová Norvégiába.
— Mért olyan messzire?
— Mért ott senkise látja, hogy nem vagyunk ott.

DOMBSZÖGI ÉS BUGACI

MOKÁNY BERCI

A „TÓTÁGAS”-RÓL MEG EGYÉB ZSIDÓ DOLGOKRÓL

Curukk!

Ezt az ősi kommandót kajátom oda innét Domboszögrül és Bugacrul az ágaskodóknak mög a tótágaskodóknak. Hátrább az agarakkal, előrébb az agrárokkal! Ólég vót mán a tekintélyek lejáratásából. Hadd gyűjjen most a tekintélyek kijárása! De ne csak a rumuny Siegescu mög ögyéb Buturescu-Pliszka népség számára, az eggyiknek a poliklinikán, a másiknak a politiklinikán, hanem minden jóvérű úri magyar embörnek. A többinek: sóhernek, bóhernek, bakternek, sakternek, salabakternek — tisztesség ne essék szolván — kuss!

Makrapipám szüzi dohányfüstjének kacskaringós bodorodásaiiból néhány magos közéleti szempontok térítenek eszmélködésre. Ehun e most is az a „Tótágas“, akit Mészöly Gedeon szögédi nyelvészeti professzor állt. Jobb szeretöm ugyan, ha az effajta könyvkukac a „Magyar Nyelvör“⁴-be hányja a cigánykeröket, — attul ugyan höttig nyugton alhat, mert amiúta kilukadt az öröm, sose hallottam, hogy jóvérű magyar embör ujságbul mög könyvbül tanúzza az edös magyar beszédöt. De hát a kor cifra nyavalája még a bötürágcsáló, esernyövel sétifikáló nyelvköltögetöket is a színházba lödftja. Lött is belüle országra szóló haddelhadd. A nyelvköltögetöre rajával estek rá a nyelvköltögetök. Nesze neköd Mészöly, lüttek neköd, tudományos drámairodalom!

Aszongya a „Tótágas“ című fenetudja-mi szerzője abba a kanosszás levelibe, hogy nem akart ü bántani sönkit. Még a Kunapét se, nemhogy a boldogult Nagyatádit. Hát ezt elhiszöm. De bezegg bántotta a színjátszó komédiásokat mög a publikumot, akikre ezt a szatírádját vagy miesodáját rálöcsölte. Mit vétött neki Somogyi Szilveszter öcsémuram, a

szögédiek okos polgármestöre, mög a városi koszton módjával gömbölyödö színésznepség, hogy bukfen-cözni állt oda nyelvészeti mög logyikai desrugciókkal? Glückstahl Samu vagy a még nála is jebuzeusabb Egry-Engel Aurél lögyön a nevem, ha eztet mögértöm.

Hogy a kiscgádzák se vetik mög az üzletiségöt, ha egy kicsit odaszagulanak a nagypolitikához? ... Az én moráloamat nem kisüstön főzték, mégis mög tudom érteni, hogy köztünk is akad olyan „szép“ legény, mint az a nagyszájú pesti Bedö Möríc, vagy az a mitugrászbul lött fölsöházi szénképviselő, aki Vida is mög Jenö is, hogy az eredeti jordánképit elmarkozza. Azér mög nem kő mingyár panamát kiabálni. A gyakorlatlan kiscgádzának a körmire koppintanak, mikor helyiérdekbe sántikál, de a mindön libaszírral mögkent bankár-izraeliták úgy átfürják magukat a paragrafus kampóin, hogy az beválna akár cirkuszi produkciónak is. Be is mutogatnám üket — mentőponyva nélkül.

De hogy visszakanyarodjak a „Tótágas“-hoz, aszondom: ne kotorásszon sömmiféle professzor az agrár-erkölesbe, aki talpköve a bethleni politikának. Nem uccai sarokkő ez a talpkő! Ne álljon oda firkászembör, oszt ne emelgesse az ötös mög az ötödfelés lábait. Suszter, maradj a kaptafánál, különben gyün a hórihorgas orosházi Csizmadia. De a Szabó Sándor is jól odamondta a Házba, hogy aki suszter, maradjon a katedra deszkáján, oszt ne mönjön a színi deszkára. Pedig ü ezt csak tuggya! Azér nem suszter, hanem Szabó! Summa summárum: ne cepeljék be a kiscgádzát a színművészet berkibe, mert a Berki besavanyítja a szerzőirnokot, hogy attul kódulja a tantyiémet.

Avval végzöm, amivel kezdtem: coki a kiscgazda-figurázóknak! Ha néköm úri kedvöm szottyan, oszt odaszólok egy-egy ugorkafára szaladt kisüsti magántudósnak, az más, az énnéköm szabad, a magam fajtáját ott piszkálom, ahun akarom. De tantanyaló, papírpusztító és mindön hasonlő deszrugtiv csak a maga portáján álljon tótágast. Ha mán muszáj színdarabot írni, ott a sok kiföstött pesti frájla, mög naccsága (— hogy öszöm a zuzájukat! —), tögyék bele üket a darabba. Az ilyesmin a magamfajta erkölesi szaktekintély is szivesen ejtdzök. Minek a kiscgazda a színpadon? Hászzen mög a kiscgádzáné se ott élvedzené!...

Mögmondtam. Coki!

Molnár Jenö

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát június 8-án, szerdán zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

Többeknek: A Borsszem Jankó husvéti pályázatának eredményét a még mindig tömegével érkező pályaművek miatt, nem hirdettük mindeideig ki. Kis türelmet kérünk. — Mly, G—n.: Adunk egy tanácsot. Tótágast álló darabját fordíttassa le, akkor talán talpraesettebb dolog lesz belöle. — H. O.: Válogattunk belölük. — Abbazia: Kellemes üdülést! — Vejke: Valamit ki tudtunk menteni belölük. Egyik-másik jól jött volna akkor, amikor még aktuális volt. Üdv. — Több levélről a jövő számban.

A Borsszem Jankó legutóbbi, 15-iki száma nyomdahiba folytán tévesen május 30-ról volt kelteze. Múlt heti számunk helyes dátuma: június 1.

Azokat a t. előfizetőinket, akik még a folyó első évnegyedi előfizetésükkel is hátralékban vannak, kérjük, hogy azt a részükre megküldött befizető lap felhasználásával leróni sziveskedjenek. Ellenkező esetben a lap küldését kénytelenek lennénk beszünetetni.

A kiadóhivatal.

KÉPREJTVÉNY

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése a Borsszem Jankó jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Miniszterpapír”. A megfejtők közül Sáy Dezsö segédlelkész, Kúnhegyes, kap könyvjutalmat.

ADÓTÁRGYALÁSON

— Hogyan mondhatja, hogy mindössze ezerkétszáz pengő az évi jövedelme, mikor csak házbért ezer pengőt fizet?

— Kérem, ez nem az én jövedelemem, hanem a háziúr.

AZ ELSÖ GONDOLAT

— Na, hogy vizsgázott a fiú, Blaustein úr?

— Ne is kérdezze! Megbukott!

— Megbukott? Na és maradt neki legalább valami?

A Borsszem Jankó legközelebbi száma június hó 20-án jelenik meg.

MADZAG BÁLINT

felsőházi tag kalandozásai

Kedves öcsém, Borsszem Jankó, jelen soraim még itthonról íródnak, mivelhogy az anyjuk az ünnepek mián nem adott távozást. Aszongya: — A férj közelségöd nélkül igón hiányos vóna neköm a pünkösöd.

Mondok:

— Pejig hát... ippög az hiányzik mán nálam is, ami tenéköd kéne!

Ezön oszt az anyjuk csuklásba kererődött szörnyen. Aszongya:

— Észlelöm én ezt mán régön...

De Pestön bezeg rangosabban leginkedöl te is! Ott a derekad se nyilalगतán annyit?

Tovább is évődünk talán, ha ránk nem nyit a Sötét Balog sógor.

— Itt vónék! — aszongya.

— Soha jobbkor! — mondok. —

Ippög most csapoltam mög a kuszon-ötös termist...

De ezt mán az anyjuk se állhatta szó nélkül. Mőgeredt a nyelve:

— Kentök se tunnak mást, fojton csak vedőlni! Mán messziről bűdösek a bortúl...

— Muszáj! — nevetött a sógor. — Így is azon keserőgnek az ország hazába fojton, hogy csekéj a fogyasztás.

— No, kentökre ez ugyse irányadó.

— Nem-e?

— De nem ám! Mer kentök tíz másikk embör porcióját is bönyakalik sokszor.

— Már csak inkább mink, mind az oláj, mög a cselák!... Épp ezér nem

értöm, hogy a Májér is mit akar a kivitellel fojton?!

Így a sógor... Pejig akkor mán teli állt előttünk a kétlitörös kancsú.

Közbe pipaszóra kaptunk és oszt a fordulat okájér möginterpretáltam a sógort. Mondok:

— Hát a Mészőjrül mi véleménnyel van kigyelmed?

— Akkurátosabb így kancsóbúl — aszongya. — Az icce, mög a meszej szűkebben eresztik a kortyot...

Nevettem.

— Nem erre értöttem — mondok. — Azt a tanár-embört híjják Mészőjnek, aki „tótágast“ írt a falusi néprül.

— Tótágast? — hitetlenkődött a sógor. — Úgy talán nem is löhet írni?...

— No, — mondok — ideje lösz még párat kortyantani, mer enékül igón nehezen fog az agyveleje kendnek.

És oszt elmondtam nöki tövirül-hegyire mindönt... A mérög környekezte mingyár. Aszongya:

— Hát ezek után én is csak hejös-lök a Csizmadia sógornak, aki azt javallotta a Házba, hogy az ijen embört irlgalmatlanul zsuppolják Olárországba. Ez a kivitel mindönesetre hejösebb lenne, mind elpredálgatni elölünk a hazai termést...

— Csakhogy az olájok közé a Mészőj se vágyik ám! — mondok. — Mer ott áll még csak tótágast mindön...

— A fenét?

— De bizony... Ott még a miniszterelnöknek se biztos a kenyere soha! Épp a minapába csapták el szegint...

A sógor eltépelődött egy darabig.

— Hát a fene bánja! — aszongya. — Túlem akár itthun is maradhat...

Csak aztán húzza össze magát legalább. Utóvégre mink se bojgatjuk ütét az egyetemön, hát ű se kotorjon bele a mi dógainkba... Úgy se ért hozzá!

— A fenét?

— De bizony... Ott még a miniszterelnöknek se biztos a kenyere soha! Épp a minapába csapták el szegint...

A sógor eltépelődött egy darabig.

— Hát a fene bánja! — aszongya. — Túlem akár itthun is maradhat...

Csak aztán húzza össze magát legalább. Utóvégre mink se bojgatjuk ütét az egyetemön, hát ű se kotorjon bele a mi dógainkba... Úgy se ért hozzá!

— A fenét?

— De bizony... Ott még a miniszterelnöknek se biztos a kenyere soha! Épp a minapába csapták el szegint...

A sógor eltépelődött egy darabig.

— Hát a fene bánja! — aszongya. — Túlem akár itthun is maradhat...

Csak aztán húzza össze magát legalább. Utóvégre mink se bojgatjuk ütét az egyetemön, hát ű se kotorjon bele a mi dógainkba... Úgy se ért hozzá!

— A fenét?

— De bizony... Ott még a miniszterelnöknek se biztos a kenyere soha! Épp a minapába csapták el szegint...

A sógor eltépelődött egy darabig.

— Hát a fene bánja! — aszongya. — Túlem akár itthun is maradhat...

Csak aztán húzza össze magát legalább. Utóvégre mink se bojgatjuk ütét az egyetemön, hát ű se kotorjon bele a mi dógainkba... Úgy se ért hozzá!

— A fenét?

— De bizony... Ott még a miniszterelnöknek se biztos a kenyere soha! Épp a minapába csapták el szegint...

A sógor eltépelődött egy darabig.

— Hát a fene bánja! — aszongya. — Túlem akár itthun is maradhat...

Csak aztán húzza össze magát legalább. Utóvégre mink se bojgatjuk ütét az egyetemön, hát ű se kotorjon bele a mi dógainkba... Úgy se ért hozzá!

— A fenét?

— De bizony... Ott még a miniszterelnöknek se biztos a kenyere soha! Épp a minapába csapták el szegint...

A sógor eltépelődött egy darabig.

Glatter Gyula

Megint művész távozott tőlünk... A szívünk megint nehezebb lett. S a bánatos magyar palettán Egy színnel ismét kevesebb lett.

NYÁRI VENDÉGLÖBEN

Vendég (odatartja a tojást a pincér elé): Hiszen ez a tojás szaglik!
Pincér: Tessék csak letenni a kezéből, hátha nem a tojás a hibás.

Erkölcseink

— Hallottad? Azt a híres panamista képviselőt lefestik.

— Igazán? És mi lesz az: portré, vagy — pamflet.

Mit szolt Lindbergh, Chamberlain rekordjavításához?

Washingtoni tudósítónk szerint Lindbergh, mikor közölték vele, hogy Chamberlain még őt is legyőzte, így szolt:

— Olyan dühös vagyok, hogy tudnék a levegőbe repülni.

Felelős szerkesztő és kiadó

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivata:

VII. Mozsár ucca 9. Telefon: T. 233-24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre 20 pengő — fillér
Félévre 10 pengő 50 fillér
Negyedévre 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében
VII. Rózsa ucca 25

A leghűvösebb nézőtér
A legforróbb siker
A legolcsóbb helyárak

Félemelet
balra!

FŐVÁROSI
OPERETSZÍNHÁZ

Slezák gyújtó hatása

Slezák Leó, a világhírű baritonista beszéli egy bohémtársaságban:

— Én mindig gyújtó hatással énekelek, akárhol lépek fel. Temesváron olyan gyújtó hatással énekeltem, hogy egy óra mulva az egész színház leégett.

Az első millió után

Régiségkereskedő: Milyen szalont parancsol méltóságos asszony? Mo-dernt vagy talán empire-t?

Procojai Protzné: Tudja, legjobban egy irodalmi szalont szeretnék.

Beketow Cirkusz

VILÁGVÁROSI MŰSOR

Pompásan mulathat!

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 JUNIUS 10 * 16. (3057.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Nem szabadulnak fel a nyári lakások

A „VILLATULAJDONOS“: Ne te, ne!... Miért vagytok olyan ijedősek?...
Ne féljeteK, az idén nem túrnak ki innét a pestiek.

Nem igaz,

hogy Fedák Sári a „Borcsa Amerikában“ című darabban azért választotta Kiss Ferenc helyett Pethő Attilát partnerül, mert így módon akarja bepetheőzni eddigi sikereit;

hogy Klebelsbergnek nem áll jól a tányérsapka;

hogy a Gellért-hullámfürdőt elnyelték a deficit hullámai;

hogy Mészöly Gedeon T. Házi szerző lett;

hogy a Pesterzsébeten szereplő színészeket nem a karmester, hanem a rendőr kíséri.

Pilóták feleségei egymás között

— Hogy az én uram micsoda egy szórakozott ember.

— Miért?

— Képzeld, a multkor is a sétabotját vitte magával az ejtőernyő helyett.

— Chamberlain kijelentette az újságíróknak, hogy igen rossz légi viszonyokkal kellett megküzdenie.

— Ez megnyugtató.

— Miért?

— Mert én mindig azt hittem, hogy csak itt a földön olyan rosszak a viszonyok.

— Hogy viselkedett Chamberlain a németekkel szemben?

— Nagyon leereszkedően.

PESTI PÁRBESZÉD EGY TAXI ÁLLOMÁSON

— Szerencséje ennek a Chamberlainnek, hogy Columbia-gépen jött át az Óceánon és nem Mártán.

— Miért?

— Mert akkor az út közepén le kellett volna állítania gépét a sztrájk miatt.

A reális üzletember

— Ezt a cipőt úgy adta el nekem, hogy életem végéig eltart és tessék, egy hónap alatt tönkre ment.

— Kérem alássan, oly rosszul tettett akkor kinézni...

LAPZÁRTA:

CHAMBERLAIN KÜLÜGYMINISZTER ÜLDÖZÉSI MÁNIÁBA ESETT A MÁSIK CHAMBERLAIN BRAVURJA ÓTA

Londoni híradás szerint Chamberlain angol külügyminiszter az Óceánrepülő Chamberlain repülése óta üldözési mániába esett és állandóan attól retteg, hogy nem sokára ő is repülni fog.